

Geen mens weet hoe oud onze aarde is, en geen mens zal dat ooit weten. Er staat wel geschreven dat God de aarde schiep, maar er staat niet geschreven wanneer Hij dat heeft gedaan. De enige datering die we hebben van het moment van de schepping van onze aarde is het: 'In de beginne schiep God de hemel en de aarde.' Het moment van de schepping heeft God voor de mens verborgen gehouden. Het enige dat we met de Schrift in de hand kunnen aantonen is, dat de aarde ouder is dan zesduizend jaar. De maan is bedekt met een dunne stoflaag en daaruit heeft men, terecht, de gevolgtrekking gemaakt, dat de maan niet zo oud kan zijn. Dat men aan de hand van het feit tot de konklusie komt dat de aarde dan ook niet zo oud kan zijn, is een onjuiste gevolgtrekking. De maan ontstond vrij kort voor de schepping van de mens. Maar, dat zegt niets over de ouderdom van de aarde; die aarde werd eerder geschapen dan de maan. De Bijbel is de enige bron die ons kan onderrichten betreffende deze zaak, niet het uitermate gebrekkige inzicht van wat zich 'wetenschap' durft te noemen. De evolutietheorie bestaat alleen maar omdat de ongelovige mens God niet wil erkennen, want hiertoe wordt hij gedwongen als hij de schepping werkelijk onvooringenomen gaat onderzoeken. De satan heeft dit echter weten te verhinderen door de mensen in evolutie te laten geloven, en hij heeft hun gedachten dusdanig gemanipuleerd en vervormd dat zij zelfs de overduidelijke aanwijzingen van God in de schepping niet meer kunnen zien.

Veel christenen geloven dat God in de beginne een aarde schiep, die woest, ledig en duister was. Geheel passend bij deze geloofsopvatting worden de eerste twee Bijbelverzen als in één adem gelezen. Het zijn de bekende verzen: 'In de beginne schiep God de hemel en de aarde. De aarde nu was woest, en ledig, en duisternis was op de afgrond; en de Geest van God zweefde op de wateren'. Dat in één adem lezen, wil zeggen, dat men die twee verzen als één geheel ziet en ze dus ook zo leest. Men ziet ze als een heel beknopt verslag van de eerste steenlegging van de schepping. Als deze zienswijze juist is, dat zou God eerst een aarde hebben geschapen die woest, ledig en duister was en vervolgens zijn overgegaan tot de handelingen die ons scheppingsverhaal invullen. Deze zienswijze kan onmogelijk juist zijn! De eerste keer dat de aarde binnen onze gezichtskring komt, biedt deze bepaald geen opwekkend beeld; het ziet er nogal somber en chaotisch uit. Dat God die situatie zou hebben geschapen vanuit Zijn scheppend handelen, is volledig in strijd met het wezen van God en dus: niet waar. De Schrift zegt immers van God: 'Zijn doen is majesteit en heerlijkheid'. Bij de majesteit en de heerlijkheid van God past niet een aarde die woest, ledig en duister is. De gedachte dat God eerst een ongeordene massa, zou hebben geschapen om daar vanuit de de aarde, met alles wat daarop is, te kunnen scheppen, is eveneens onjuist. Die zienswijze is volledig in strijd met het beeld, dat de Schrift ons van Gods handelen geeft: 'Want Hij spreekt, en het is er; Hij gebiedt, en het staat er'. Dat God eerst een aarde zou hebben geschapen, woest, ledig en duister, die vervolgens ging fatsoeneren en ging verfraaien met de schepping waarvan wij deel uitmaken, is absoluut in strijd met de Schrift. Het strijd met een: 'Zijn doen is majesteit en heerlijkheid' en met een: 'Hij gebiedt en het staat er'.

Lezen wat er werkelijk staat

Men zou die eerste twee Bijbelverzen eens met aandacht moeten lezen; zo, alsof men de tekst ervan voor het eerst onder ogen kreeg. Dan zou men misschien lezen, dat wat er werkelijk staat en daardoor argumenten aange-reikt krijgen om de gedachte te kunnen loslaten dat God onze aarde schiep

